

Herbjørg Wassmo: "Et glas mælk, tak" Karakter: xxxx

"Et glas mælk, tak" er skrevet i 2006.

Den 15-årige Dorte bor i en landsby i Litauen og er forelsket i bagerens søn Nikolaj.

Hendes drømme er beskedne, det drejer sig om at finde lykken i det fattige samfund hvor hun, søsteren Vera og moren bor, faren er død.

Dorte bliver af en ung kvinde Nadia tilbudt en gratis rejse til Stockholm, hvor hun tilbydes arbejde på en restaurant. Det vil hjælpe på familiens betrængte økonomi, derfor slår Dorte til.

Det undrer hende dog noget, at afrejsen skal foregå i hemmelighed. Men skønt hun afhentes i bil af to ikke særlig venlige mænd, er hun stadig lykkelig over sit held.

Hun kan nu tjene gode penge i Stockholm, sende dem hjem til familien, der dermed kan få en bedre tilværelse. Og hendes fremtid med Nikolaj synes pludselig lysere.

Men virkeligheden viser sig at være en ganske anden, den indledende venlighed ændres hurtigt til det modsatte. Hun er kommet i klørerne på en international bande, der handler med sexslaver.

Nadia er en af håndlangerne, hun råder Dorte til at give moren en midlertidig adresse i Vilnius, senere, når Dorte er rejst, kan hun aflevere en fast adresse. Liudvikas og Maker er andre af

håndlangerne, de får Dorte kørt ud på en gård. Her viser det sig, at hun ikke er den eneste unge pige, der er blevet lokket på afveje. Hun bliver bundet til sengen med ledninger, lejet ud og voldtaget af flere mænd. For Dorte udvikler det sig til et rent blodbad.

"Der fandtes mænd som Gud ikke havde skabt."

Pigerne sejles til Sverige, undervejs bliver de også udnyttet på det groveste, dog ikke Dorte, hvis underliv er fuldstændig ødelagt, og hun bløder voldsomt.

Men her bliver de solgt til Tom, der nu ejer pigerne til samme formål.

Dorte kommer ikke til Sverige, men til en lejlighed i Norge, hvor Lara skal have opsyn med hende.

Lara er opvokset på et børnehjem i Moskva, hvor hun levede på gaden og jagtede gamle mænd.

Hun er også Toms ejendom, og dermed egentlig i samme båd som Dorte. Men Dortes forfærdelige tilstand gør, at Lara sørger for at Dorte kommer til læge.

Der sker så det, at Tom fatter interesse for Dorte, han viser hende en ømhed, som Dorte til en vis grad nyder, men Tom er ikke udviklet som en "rigtig" mand.

En journalist, Olav Steinbakk-Eriksen kommer på sporet af banden. Romanen slutter med, at han befrier pigerne, der vidner mod banden.

Romanen giver et billede af den råhed, ydmygelse og håbløshed, der overskygger tilværelsen for de unge piger, der ingen mulighed ser for at komme ud af slaveriet.

Skønt der fortælles utrolig barske historier, så formår Herbjørg Wassmo på dygtig vis at holde et nobelt sprog. Spændingen og nysgerrigheden forbliver intens til romanens sidste side.

Titlen *"Et glas mælk, tak"* skal formentlig symbolisere, at romanens hovedperson er et rent barn.